

tafusitum on, tui laudfatus. Kui lõime poest östetatse, siis tuleks puuda eest umbes $5\frac{1}{2}$ rubla maksta. Naelu on piatselt niisama palju tarvis, tui laudfatuuselegi. Kui palju aga õled laudadest odawomad on, seda ei massa siin nimetatagi. Õigmattisi on serge fatusesse panna. Kõik muu materjaal, mis polemata fatussa walmis tarvis lähab, ei massa muud midagi, tui aga natuse aega. Mis malfawad siis ta õled, olgu see ka föige fassimal ajal? Sawi ja luvja saab ta igamees nii sfergeste, et see tervis ei ole pismalt rääkida.

Kui atnamati moodi pist õlgmatt wõi sangas walmis tundutud on, pandatse ta russi, et lõime nõõrid mitte katti ei lähaks. Siis laevatalje pist tiik maa sisse, mis õigkangast nii palju laiem on, et langa ääred mitte tema seinte külge ei puutu. Aga pistus on määramata. Mida peenem õlgmati lõim oli, seda pismi piab tiik olema, nii et sangas ilusaste pistuti tema põhja mahub. Et fatussa langas hästi tuleindel oleks, piab raswast sawi wëetoma, kus mitte liiwa sees ei ole. Sawi headust wõib hammaste wahel sfergeste ära tunda; mida wõhem ta hammaste all prigiseb, seda mõhem on temas liiwa. Kus raswast sawi ei ole, seal wõib igat sawi pruuksida, muud tui liiwi tuleb temast enne wälja ajada. Seda wõib järgmisel viisil sfergestie teba: Tehalise rats sügavat auku, ühe sisse pannalisse sawi, kus see weega püdelats aetassee. Sa tui sawi wees sulab, lastasse liiwi põhja wajuba, tuna sawi leem ettevaatlikult wälja töstetatse ja teisse oustu fassitalasse. Seda piab selllevärasl ette wõdetama, et rats liiwi õle kõrre augud linni topiks ja sawi kõrre õone sisse ei lasets. Selle sawi leemi sisse loutatasse nüüd õigkangas maha, walatalasse weel enam sawi wedeliku peale ja fassitalasse teda siis paljaste jalga dega. Esite tu ewad õigede seest õbu müllisest weepinnale. Kui müllisest enam ei töuse, siis on see märt, et õled sawiga täidetud on. Nüüd pannalisse õigkangale wajutust peale ja lastasse ta õo pärve seal wedelikus, seista. Kõik see

töö piab heaste ja hoolega tehtud saama, seest tema sees on kõik see saladus, mis polemata fatusse tegemisel tarvis lähab.

Peale seda weetasse langas sawileemi seest wälja ja lautatalje pääwa lätte tuiwama. On ta tärisa tuiw, siis pannalisse ta russi ja viimais fatussele. $1\frac{1}{4}$ arssina tarvis roowitalje paarid nii, et roowitzud üksteisest poole arssina wõrd kaugel on. Sangas finnitatalje roowikute fulge, kas puupulgadega, raudnaeladega ebt nõõriga. Fatusi hakataks räästa äärest satma, nii et iga pealmise õlgmati alumine äär poolest saadis alumise mati peale tuleb. Laiude wahed saavad sawiga hästi äramääritud. Sellkombel on fatus nagu sahe kordise õlgmatiga saetud. Harja peal ömmeldasse rats matti kolltu ja murtalise nad üls laid ühele, teine teilele poole maha, nii et ilus selg sunnib. Kui kõik sedaväist äratöimetatud on, wõib fatusi walmits lugeda; ta ei pruugi saua parandamist, ning ei ole tema polemist karta. Tahetasse teda weel föwemals ja ilu amats teha, siis tuleb teda järgmiste litiga määrida ebt tsementeerida, wõetasse 8 jagu (-matti) fustutamata luvja, 4 jagu sawi ja 5 jagu liiwa ja segatagu need weega surupi paksusets segits ja määritagu sellega fatus. Niisugune segi on nagu tsement, lähab aeg ajalt itka föwemals. Määrimise juures wõib erne tera suurusets peenels töugatud teliskiwi tülikesi weel peale kütwada, mis fatusale enam föwadust ja ilusa punase karwa annawad. Chitamise töö libtsus, sergus ja odawus ning foguni weise aja kulu teewad need fatussed wäga soovitatavaat. Kõik ratsed, mis nende fatustega Permi linna ja leidmisse lohas tehtud on, näitasid, et neile õigusega nime „tuleindel fatus“ wõib anda.

Argu jäägu see teadustus siin mitte üksi paberit peale ebt paljalt lugeja teada, ilma et teda ise läbi fatusset, waid wõetagu ta tõdeste lästie. Muu materjaal on hoopis fassim, isegi rats õigfatus ei ole enam ajakohane. Olgi wõib sõnnitulsi pruuksida, enne tui neid niisugune